

kaldte frivillige Korps. Jeg har tidligere talt med den højtærede Forsvarsminister om dette Emne; jeg saa allerhelst, at hele vort Forsvar blev overdraget til disse frivillige Korps. Saa vidt jeg ved, eksisterer der en Overenskomst imellem disse frivillige Korps og Overkommandøen, og jeg ved f. Eks., at Akademisk Skytteforening har deltaget i Øvelser med Hæren. Men nu vil jeg spørge den højtærede Forsvarsminister, om de Øvelser, som de frivillige Korps deltager i, ikke er af en lidt for ensidig Karakter. Jeg kunde f. Eks. ønske oplyst, om de frivillige Korps har haft Lejlighed til at øve Vagttjeneste, øve Tjeneste rundt omkring i Landet ved vore Jernbanebroer eller ved vore Havne, f. Eks. i Kalundborg, eller om de har haft Lejlighed til at deltage i Arbejdet med at grave Skyttegrave. Jeg tror nemlig, at det vilde være en betydelig Vinding for de haardt prøvede Sikringstropper, om de frivillige Korps kunde overtage en Del af disse Troppers Tjeneste, og det vilde maaske ogsaa lette Mulighederne for Hjemsendelse af hele eller i hvert Fald den største Del af Sikringsstyrken. Akademisk Skyttekorps vilde selvfølgelig være himmelglad ved at komme til at grave nogle Skyttegrave og øve Bevogtning af dem, og Vagttjeneste rundt omkring ved Broer, Stationer og Havne vilde være en passende Op-gave for vore Spejderkorps. Det vilde, som sagt, være heldigt, om Frivilligheden i højere Grad kunde blive udnyttet, saa man maaske kunde naa til, at de, som gerne vil være fri, ogsaa faar fri.

Jeg vil i denne Forbindelse spørge den højtærede Forsvarsminister, om han har tænkt paa at fremsætte Forslag til en Lov, som kunde gøre det muligt for enhver, der under Henvisning til sin Samvittighed nægtede at være Soldat, at blive fri. Vi har nylig oplevet, at en højtstaaende Embedsmand under Henvisning til sin Samvittighed er blevet fri for at opfylde sine Forpligtelser. Det forekommer mig, at der, naar man virkelig har en saadan Overbevisning, er overordentlig meget, som taler for, at der toges Hensyn dertil, og at det samme Hensyn som til Embedsmanden da ogsaa kunde tages til den unge Mand, der siger: Jeg vil ikke være Soldat, og jeg kan ikke være Soldat.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Det ærede Medlem udtalte, at naar der klages over, at det er saa vanskeligt at faa Flæsk til Maksimalpris, hænger det vist nok meget nær sammen med, at en Del af de Svinekropper, der skulde anvendes til

Frøde for den danske Befolkning, forsvinder andetsteds hen, bliver til Daasemad og Konserver og maaske listes ud af Landet. Dette forekommer mig at være en Udtalelse af landsskadelig Karakter. Enten maa det ærede Medlem føre Bevis for denne sin Paastand, eller ogsaa maa han finde sig i at regnes med blandt de desværre ikke faa Præster, som undertiden fører løs Tale. Veterinærinspektør Mørkeberg, der leder Kontrollen med Konserverfabrikkerne, har udtalt: „Jeg tør sige med positiv Sikkerhed, at intet Maksimalprisflæsk gaar ud af Landet som Konserver, Pølser eller i anden Tilberedning. Kontrollen er saa gennemført og virker med en saadan Præcision, at det er en fuldkommen Umulighed at omgaa den. Konserverfabrikkerne vil ikke kunne anvende andet Flæsk end det, der er stemplet til Eksport. Om Maksimalflæsken i øvrigt kommer i de rette Hænder, afhænger for en stor Del af, om de samvirkende Andels-slagteriers Fælleskontor røgter sin Del af Kontrollen tilfredsstillende. Jeg ved nok, at der løber en Mængde Rygter og Røverhistorier rundt ude omkring mellem Landmændene. De er saa urimelige og saa langt fra al Forbindelse med de virkelige Forhold, at de ikke er Imødegaaelse værd“. Dette er en Udtalelse fra den Mand, som har Ansvaret for Kontrollen, og det ærede Medlem fra Kolding bør ikke paa dette Sted fremsætte saa løse Paastande som den, jeg her har belyst.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Ellinger: Det ærede Medlem fra Ver-ninge (Jensen-Sønderup) omtalte forleden Dag Forholdene ved Rigsarkivet og det store kongelige Biblioteks Have. Jeg vil derom kun sige, at ligesom Forbryderen altid kredser omkring Gerningsstedet — dette være sagt sans comparaison —, saa-ledes beskæftiger det ærede Medlem sig med denne Sag. Thi det ærede Medlem